

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/682/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221780
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4412221780.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy

rozhodol:

Súd návrh na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhmi doručenými Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27.9.2012 domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu z dôvodu, že tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o žiadostiach o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučných konaniach vedených pre pohľadávky žalobcu, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4570569 dlžníkom - povinným E. Š., nar. X.X.XXXX; zo Zmluvy o úvere č. 4193334 dlžníkom - povinným R. E., nar. X.X.XXXX; zo Zmluvy o úvere č. 4660375 dlžníkom - povinným H. Z., nar. X.X.XXXX. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške po 125,- eur v každej z uvedených vecí a na nemajetkovú ujmu vo výške 330,- eur, resp. 440,- eur, resp. 660,- eur ako aj náhradu trov konania. Žalobca svoje návrhy odôvodnil tvrdením, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúcie na vymoženie pohľadávok, ktorá mu vznikli voči označeným dlžníkom z uvedených Zmlúv o úvere. Súdny exekútor prideliť každej z uvedených exekučných vecí číslo, a to v prípade povinného E. Š. č. EX XXXX/XXXX, v prípade povinného R. E. č. EX XXXX/XXXX a v prípade povinného H. Z. č. EX XXXX/XXXX. Spísané návrhy na vykonanie exekúcie spolu so žiadosťami o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil súdny exekútor Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Podľa žalobných návrhov exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci povinného E.. Š. až dňa 19.10.2010 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 6 mesiacov), vo veci povinného R.. E. až dňa 27.10.2010 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 8 mesiacov) a vo veci povinného H.. Z. až dňa 5.1.2011 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 12 mesiacov). K rozhodnutiu o žiadostiach súdneho exekútora došlo v uvedených exekučných veciach podľa žalobcu až po uplynutí zákonom určenej lehoty. Tvrdeným nesprávnym postupom exekučného súdu, ktorý mal byť v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (EP), mala vzniknúť žalobcovi majetková škoda, ktorú paušálne v každej z uvedených vecí žalobca vyčíslil sumou 125,- eur s tým, že táto pozostáva z paušálnych nárokov špecifikovaných v návrhu. O škode sa žalobca mal dozvedieť až po doručení upovedomení o začatí exekúcie. Taktiež mu v každej z uvedených vecí mala vzniknúť aj nemajetková ujmu, ktorú žalobca

vyčíslil zo základu 660,- eur na rok, a to jednotlivo sumou 330,- eur, resp. 440,- eur, resp. 660,- eur, keď exekučný súd mal byť bezdôvodne nečinný, v dôsledku čoho došlo k vnútorným zásahom do spoločnosti, ovplyvňovaniu podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušeniu jeho práv, k strate legitímnych očakávaní, strate dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a k vyvolaniu rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre uzneseniami č.k. 6NcC/232/2012-9 z 22.10.2012, č.k. 11NcC/255/2012-10 z 18.10.2012 a č.k. 7NcC/246/2012-10 z 19.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Nové Zámky sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí a veci prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Komárno, ktorému tieto napadli dňa 29.11.2012 pod sp. zn. 13C/682/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka E.. Š.), dňa 29.11.2012 pod sp. zn. 13C/702/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka R.. E.) a dňa 13.12.2012 pod sp.zn. 13C/810/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka H.. Z.).

Súd v každej z uvedených vecí vyzval žalobcu v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. na doplnenie jeho podania. Žalobca podaniami z 22.1.2013, resp. 15.2.2013 súdu oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keď originál návrhu na predbežné prerokovanie podal osobne do podateľne žalovaného, ktorý potvrdil prijatie návrhu spolu s prijatím iných návrhov, označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Žalobca vo všetkých z uvedených vecí navrhol súdu, aby v konaní vykonal dôkaz oboznámením sa s príslušným spisom žalovaného, keďže on disponuje len jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len uvedenú databázu obsahujúcu 43 597 návrhov. Tvrdil, že v danom štádiu konania neexistuje námietka žalovaného, že v tomto štádiu konania návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebol podaný. Súčasne súdu oznámil, že Okresnému súdu Nové Zámky predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a tieto zaslal konajúcemu súdu aj do iného konania (9C/162/2012). V ďalšom poukazoval na absenciu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania.

Žalobca dňa 19.12.2012 doručil Okresnému súdu Nové Zámky rovnopisy návrhov v uvedených veciach a v sprievodnom liste upozornil na chybu v písaní, a to nesprávne uvedený dátum narodenia (každého) povinného, ktorého správny tvar je uvedený v navrhnutom žalobnom petite.

Súd uznesením č.k. 13C/682/2012-28 z 2.1.2014 rozhodol o spojení vecí Okresného súdu Komárno vedených pod sp.zn. 13C/682/2012, sp. zn. 13C/702/2012 a sp.zn. 13C/810/2012 na spoločné konania, ktoré bude vedené pod sp.zn. 13C/682/2012.

Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 22.1.2014 doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmatečnosť podaní žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladmo odkázalo na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, ktorý si žalobca uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu pre prietahy a na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Žalobcovi vytklo, že neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a poukázalo na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 1 citovaného zákona a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami vytklo žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody. Preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Argumentovalo tým, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule

po 1.6.2011. Preto ak bola žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súde po 1.6.2011, nárok v tejto časti je neopodstatnený. V súvislosti so znením ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ EP účinnom pred 1.6.2011 poukázalo na dôvodovú správu k jeho novelizovanému zneniu, ako autentický výklad Národnej rady SR. Do dovtedajšieho znenia citovaného ustanovenia sa vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Žalobcovi vytýkalo, že nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov, ktorú môže konštatovať len Ústavný súd SR. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody vo vyčíslenej paušálnej výške po 125,- € a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázalo na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Ministerstvo naostatok akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkoprijmových osôb. Preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu, ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť mailovou správou odoslanou súdu po skončení úradných hodín súdu (o 18.44 hod.) deň pred pojednávaním, pričom súčasne požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania s pojednávaním vedeným pred Okresným súdom Trnava, resp. Topoľčany. Keďže advokátske spoločenstvo zastupujúce žalobcu má dvoch členov a aj šiestich koncipientov, aj s poukazom na názor zaujatý či už v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 77/2002, ale aj v náleze Ústavného súdu SR z 13.1.1999 sp. zn. I.ÚS 68/1998, podľa ktorých „sama kolízia pojednávania toho istého zástupcu účastníka na rozdielnych súdoch, o ktorej advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je, bez ďalšieho, akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytyčeného pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.“, súd nemal preukázaný žiadny vážny dôvod na odročenie pojednávania, najmä keď žalobca v plnomocenstve z 13.9.2012 súhlasil, aby si splnomocnená spoločnosť stanovila za seba zástupcu. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené už 16.1.2014. Z činnosti súdu je taktiež známe, že v obdobných veciach totožného žalobcu sa za právneho zástupcu žalobcu na základe plných mocí zúčastnil pojednávanií či už jeho advokátsky koncipient alebo substitút. Súd pojednával aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadala ospravedlniť s tým, že nežiadala o odročenie pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so sprievodným listom žalobcu k žiadosťiam o predbežné prerokovanie žiadosti o nároku škody z 27.4.2012, ktorý bol doručený Ministerstvu spravodlivosti SR toho istého dňa najmä č. 7252, 3192 a 4436, ako aj listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a aj obsahom pripojených exekučných spisov Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 15Er/674/2010 a 15Er/620/2010.

Súd na danú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., a to najmä § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/ 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, ako aj § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len EP) a § 45 ods. 1, 2 EP.

Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Žalobca za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd mal rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade povinného E.. Š. č. EX XXXX/XXXX až dňa 19.10.2010 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 6 mesiacov; v prípade povinného R.. E. č. EX XXXX/XXXX až dňa 27.10.2010 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 8 mesiacov a v prípade povinného H.. Z. č. EX XXXX/XXXX až dňa 5.1.2011 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 12 mesiacov.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 15Er/674/2010 vyplýva, že dňa 19.5.2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E.. Š., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 31.3.2010 sp. zn. SR 01761/10. Uvedený súdny exekútor až dňa 23.6.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 19.5.2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 13.7.2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 15 dní zaslal súdu zmluvu, na základe ktorej vznikol záväzkový vzťah medzi účastníkmi exekučného konania. Uvedený prípis bol žalobcovi ako oprávnenému doručený 14.7.2010, pričom žalobca požadovanú zmluvu exekučnému súdu doručil dňa 10.9.2010. Exekučný súd dňa 19.10.2010 vydal poverenie sp. zn. 15Er/674/2010-11, číslo exekútorského spisu: EX XXXX/XX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je E.. Š.. Uvedené poverenie má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 15Er/620/2010 vyplýva, že dňa 11.5.2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému R.. E., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 14.1.2010 sp. zn. SR 22493/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 7.6.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 11.5.2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 9.7.2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 15 dní zaslal súdu zmluvu, na základe ktorej vznikol záväzkový vzťah medzi účastníkmi exekučného konania. Uvedený prípis bol žalobcovi ako oprávnenému doručený 12.7.2010. Žalobca ako oprávnený doručil exekučnému súdu požadovanú zmluvu o úvere až dňa 10.9.2010. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 27.10.2010 vydal poverenie sp. zn. 15Er/620/2010-13, číslo exekútorského spisu: EX XXXX/XX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je R.. E.. Uvedené poverenie má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP.

Z fotokópie exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Er/493/2010 vyplýva, že dňa 23.3.2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému H.. Z., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 2.10.2009 sp. zn. SR 07161/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 10.5.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 23.3.2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 6.8.2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 10 dní zaslal súdu zmluvu, na základe ktorej vznikol záväzkový vzťah medzi účastníkmi exekučného konania. Uvedený prípis bol žalobcovi ako oprávnenému doručený 11.8.2010. Žalobca ako oprávnený doručil exekučnému súdu požadovanú zmluvu o úvere až dňa 10.9.2010. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 5.1.2011 vydal poverenie sp. zn. 6Er/493/2010-12, číslo exekútorského spisu: EX XXXX/XX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je H.. Z.. Uvedené poverenie má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP.

Podľa názoru súdu návrhy žalobcu v danej veci zodpovedajú ustanoveniu § 79 ods. 1 O.s.p., keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Preto nič nebránilo vecnému prejednaniu týchto návrhov. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie (27.4.2012), súd návrhy žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasné.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v § 9 ods. 1 (v znení účinnom do 31.12.2012) výslovne uvádza ako príklad nesprávneho úradného postupu aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne.

V zmysle § 41 ods. 2 písm. d/ EP bolo v čase doručenia návrhov na vydanie poverení exekučnému súdu možné vydať poverenie na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Uvedené ustanovenie zákona č. 233/1995 Z.z. bolo novelizované zákonom č. 102/2011 Z.z., na základe ktorého sa s účinnosťou od 1.6.2011 podľa § 41 ods. 2 písm. d/ EP stali exekučným titulom vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa tvrdení žalobcu je vykonateľný rozhodcovský rozsudok exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i/ EP. Súd s týmto tvrdením nesúhlasí. Aj keď vykonateľné rozhodcovské rozhodnutie ako exekučný titul bolo doplnené do § 41 ods. 2 písm. d/ EP novelou účinnou od 01.06.2011, táto by nepochybne bola nadbytočná v prípade stotožnenia sa súdu s právnym názorom žalobcu, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. i/ EP, ktorého sa žiadna novela Exekučného poriadku nedotkla. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k zmene a doplneniu § 41 ods. 2 písm. d/ EP zákonom č. 102/2011 Z.z.. Podľa názoru súdu potom od účinnosti zákona č. 144/2010 Z.z. dňa 1.6.2010 neexistovala žiadna zákonná lehota na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na základe exekučného titulu - rozhodnutia rozhodcovského súdu (§ 41 ods. 2 písm. d/ EP), pričom s účinnosťou od 1.6.2010 novelizované ustanovenie § 44 ods. 2 EP veta druhá sa vzťahuje aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z.z. (ASPI komentár k § 44 EP). Žalobca v danom prípade nenamieta nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci v dôsledku konania súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti, ktorý ani v jednej z uvedených exekučných vecí Okresného súdu Nové Zámky nedodrжал lehotu určenú v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekučnému súdu. Žalobca taktiež prehliadol svoju nečinnosť pri predkladaní požadovanej zmluvy exekučnému súdu v určenej lehote.

Žalobca si v danom prípade v každej zo spojených vecí uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody vo výške po 125,- eur pozostávajúcej z nákladov žalobcu vynaložených v období medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia a vydaním poverenia. Žalobca si uplatnenú náhradu škody vo výške 125,- eur vyčíslil za obdobia ním tvrdeného omeškania exekučného súdu, a to titulom správy pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- eur, titulom nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- eur ako aj titulom administratívneho spracovania urgencií exekučného súdu, poštovného a telekomunikačných výdajov vo výške 15,- eur, avšak žalobca v konaní až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal vznik žiadnej skutočnej škody, keď nepreukázal zmenšenie svojho majetku o 125,- eur v súvislosti s tvrdeným omeškaním pri vydaní poverení v každej z uvedených exekučných vecí. Pritom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza len skutočná škoda. Skutočnou škodou sa aj v zmysle § 442 ods. 1 OZ rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Napriek tvrdeniu o rôznej dĺžke omeškania exekučného súdu s vydaním poverení, žalobca si v každej zo spojených vecí uplatnil rovnakú náhradu majetkovej škody po 125,- eur, bez toho, aby špecifikoval koľko zamestnancov pomocou informačného systému spravovalo pohľadávky jeho dlžníkov, aký počet pohľadávok spravoval pomocou informačného systému, kto mu spravoval a udržiaval informačný systém a za akú odmenu. Žalobca ani v jednej z uvedených exekučných vecí nepreukázal existenciu žiadnej svojej urgencie exekučného súdu, ale ani solventnosť jeho dlžníkov - povinných v dobe od doručenia žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu do vydania poverení. V súvislosti s uvedeným nemožno prehliadnuť, že prípadný nesprávny procesný postup exekučného súdu môže mať za následok vznik zodpovednosti

štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku oprávneného z exekučného konania, ktoré by bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve týmto postupom. Preto bez povšimnutia nemožno ponechať skutočnosť, že zo strany súdneho exekútora nebola v predmetných exekučných veciach dodržaná lehota určená v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhov oprávneného na vykonanie exekúcií exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia, ale až po jej uplynutí. Takisto nemožno prehliadnuť skutočnosť, že žalobca ako oprávnený v uvedených exekučných veciach nepredložil exekučnému súdu požadovanú zmluvu v určenej 15 dňovej, resp. 10 dňovej lehote. Žalobca by nepochybne mal náklady na zamestnancov spravujúcich pohľadávky žalobcu voči dlžníkom až do ich uhradenia, resp. odpísania a obdobne by mal aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému. Keďže ani v jednej z predmetných exekučných vecí zatiaľ súdny exekútor nevrátil poverenia, je zrejmé, že žalobca naďalej má v súvislosti s vymáhanými pohľadávkami od svojich dlžníkov náklady na zamestnancov spravujúcich tieto pohľadávky žalobcu až do ich uhradenia, resp. odpísania a obdobne má aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal ani vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených, ale nepreukázaných, 125,- eur v každej zo spojených vecí a nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadným zmenšením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú určené kumulatívne, nesplnenie čo i len jednej z nich vylučuje zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalobcu v časti náhrady materiálnej škody zamietol.

Prípadný nesprávny úradný postup exekučného súdu bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík, a to rizika zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenencie povinného. Za vnútorné zásahy do spoločnosti, za ovplyvňovania podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenia jeho práv a stratu legitímnych očakávaní, že v zákonom čase nastane stav predpokladaný zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci ako aj za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky si žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú zo základu 660,- eur na rok vyčíslil pri tvrdenom omeškaní 6 mesiacov sumou 330,- eur, resp. tvrdenom omeškaní 8 mesiacov sumou 440,- eur, resp. tvrdenom omeškaní 12 mesiacov sumou 660,- eur.

V danom prípade súd konštatuje, že žalobca v konaní nepreukázal omeškanie exekučného súdu pri vydávaní poverenia vo veci EX XXXX/XXXX v žalobcom tvrdenej dĺžke viac ako 6 mesiacov od doručenia žiadosti súdneho exekútora, keď žiadosť súdneho exekútora bola exekučnému súdu doručená až 23.6.2010, pričom návrh bol súdnym exekútorom spísaný ešte dňa 19.5.2010, a po oneskorenej súčinnosti žalobcu ako oprávneného pri predkladaní požadovanej zmluvy exekučnému súdu, tento vydal poverenie dňa 19.10.2010. Žalobca v konaní nepreukázal ani omeškanie exekučného súdu pri vydávaní poverenia vo veci EX XXXX/XX v žalobcom tvrdenej dĺžke viac ako 8 mesiacov, keď žiadosť súdneho exekútora bola exekučnému súdu doručená 7.6.2010 a po oneskorenej súčinnosti žalobcu ako oprávneného pri predkladaní požadovanej zmluvy exekučnému súdu, tento vydal poverenie dňa 27.10.2010. Žalobca v konaní nepreukázal ani omeškanie exekučného súdu pri vydávaní poverenia vo veci EX XXXX/XX v žalobcom tvrdenej dĺžke viac ako 12 mesiacov, keď žiadosť súdneho exekútora bola exekučnému súdu doručená 10.5.2010 a po oneskorenej súčinnosti žalobcu ako oprávneného pri predkladaní požadovanej zmluvy exekučnému súdu, tento vydal poverenie dňa 5.1.2011. Rovnako ako pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ žalobca v danom prípade tvrdí, že o škode sa dozvedel až doručením upovedomenia o začatí exekúcie, nepochybne dovtedy nemal vedomosť o (ne)činnosti exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o období nečinnosti súdneho exekútora pri doručovaní žiadostí o vydanie poverení exekučnému súdu, resp. o svojej nečinnosti pri poskytovaní súčinnosti exekučnému súdu. Preto doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia exekučnému súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúciu a exekučným titulom, až do samotného vydania poverenia exekučným súdom, ale aj do doručenia upovedomenia o začatí

exekúcie, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymożenie pohľadávky, keď exekučným titulom sú rozsudky rozhodcovského súdu v spotrebiteľských veciach, pričom v iných exekučných veciach žalobcu ako oprávneného bola už spochybnená právomoc rozhodcovského súdu na vydanie takéhoto rozsudku, resp. bola spochybnená materiálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (napr. uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/260/2009 z 4.8.2009, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoE 34/2009 z 30.9.2009, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/5/2010 z 23.2.2010, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoE 29/2010 z 5.5.2010, uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 3CoE/229/2010 z 27.5.2010, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoE/228/2012 z 30.8.2012, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/326/2010 z 9.8.2011, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoE/59/2010 z 19.4.2011, ale aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17 CoE 138/2010-44 z 30.9.2010 a s tým súvisiace uznesenie Ústavného súdu č.k. IV. ÚS 55/2011-19 z 24.2.2011), aj s poukazom na závery uznesenia Súdneho dvora (ES) vo veci Pohotovosť/ A. F. C-76/10 zo dňa 16.11.2010. Exekučný súd nepochybne v každej z uvedených exekučných vecí realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010, t.j. oprávnenie posúdiť, či exekučný titul - rozhodcovský rozsudok vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou, nie je v rozpore so zákonom. Toto posúdenie, podľa právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, je nepochybne časovo náročné, čo viedlo aj zákonodarcu k vylúčeniu aplikácie 15 dňovej lehoty na vydanie poverenie súdnemu exekútorovi v prípade rozhodcovských rozsudkov (§ 44 ods. 2 EP v spojení s § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ EP) s účinnosťou od 1.6.2010, pričom novelizované ustanovenie sa vzťahuje aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z.z. (ASPI komentár k § 44 EP). Aj pre prípadný stav neistoty účastníka neprimerane dlhého konania je tento povinný tvrdením rozhodujúcich skutočností dostatočne vysvetliť motiváciu k uplatneniu nároku na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má slúžiť ku kompenzácii stavu neistoty, do ktorej by bol poškodený v dôsledku neprimeranej dĺžky konania uvedený. Žalobca v danom prípade nepreukázal nielen tvrdý nesprávny úradný postup exekučného súdu, ale ani tvrdé následky, keď nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a tak neunesol dôkazné bremeno ani o tejto časti návrhu. Obdobne ani nepreukázal solventnosť svojich dlžníkov do vydania poverení. Prítom nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že exekučný súd skôr ako rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o vydanie poverení na základe rozhodcovského rozsudku, požiadal žalobcu ako oprávneného o predloženie úverovej zmluvy dlžníka žalobcu - povinného v exekučnom konaní, pričom žalobca potrebnú súčinnosť v lehote určenej súdom neposkytol, čím prispel podstatným spôsobom k oddialeniu výsledku posúdenia rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu exekučným súdom. Aj súdny exekútor prispel podstatným spôsobom k oddialeniu výsledku posúdenia rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu exekučným súdom, keďže v uvedených exekučných veciach nedodrжал lehotu určenú v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhov oprávneného na vykonanie exekúcií exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia.

S poukazom na všetky uvedené závery súdu a ich vzájomné súvislosti, žalobcovi nevznikol ani nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona. Súd preto nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie návrhu, ktoré Ministerstvu spravodlivosti SR, ako ústrednému orgánu konajúcemu v mene štátu, doručil žalobca dňa 27.4.2012. Súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bola úspešným účastníkom žalovaná, ktorá si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliła žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by jej nejaké trovy konania vznikli, a tak jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.